

Uyandırmayın

– burak1907 · 28 Kasım 2013

UYANDIRMAYIN

Odası böyle dağınık arada uğrarız giderken işe
Eksik olmaz çamaşırı bulaşığı
Aslında iyi adamdır bizim enişte
Sokağın garip aşığı evin bir anahtarı bizde
Uğramasan olmaz durulmuyor işte..

Yatağa güç bela uzanmış kıyafet dünden buruşuk
Bu gece sabahlamış keyfi zaten üç kuruşluk
Perdesi hep birilerine bakar kalmış aralı
Sevmez bu yüzden sisli puslu akşamları
Çiziklere alışık hepten badana ister duvarları
Masası çengisi rakıyla oynar dedim sıkalım
Sanki onun da canı var hiç dokunmayalım

Sen ilk önce yerden başla bak düşmüş kalemler
Biri tükenmiş biri kırık kâğıt dayanmaz enişteye
Kilim altına iter hüzünleri suçlusu nedensiz ayrılık
Kızın gözü yüksekteydi kaç kez söyledik kendisine
Gelmez üç beş şiire evi uzak Maltepe'deydi
Habersiz gitmiş yaramaz kedisiyle
Sen mutfağa geç keşke bir kez dinleseydi
Özleme doymuş nasılsa yıkar geçersin
Aman şu sandalyeye oturayım deme
İstersen kendine çay demlersin
Sonra bize kızır arkadaşlık hak getire
Kanepesi kaç kez yanmış görürsün işte
Etrafa iyi bakın aşkı küllere dönüşmüş
En son üç gün önce evini süpürmüş
İşin zor senin patron deli geç kalmayalım
Akşam olmadan lütfen uyandırmayalım..

Dr.süreyya önder